

være fuldt paa den sikre Side har jeg ikke selv foretaget Beregningerne, men faaet dem foretaget i dette Kontor, saa jeg vilde jo gaa ud fra, at det dermed maatte været givet, at det er rigtige Tal. Naar det ærede Medlem i sin Administration ikke har kunnet verificere disse Tal, saa undrer det mig, men det maa formentlig skyldes den stærke Sparsommelighed, som det ærede Medlem talte om, man praktiserer derude. Den Sparsommelighed har aabenbart været lidt for stor, naar man ikke er i Stand til at verificere Tal, som hidrører fra et for begge Kommuner fælles statistisk Tabelværk.

Det ærede Medlem indrømmede, og det er Hovedsagen, Hovedpunktet i det, jeg fremførte, at København har større sociale Udgifter, regnet efter Folketal, end Frederiksberg, og det ærede Medlem gjorde dertil nogle supplerende Bemærkninger om, at man i København administrerede flot og rundt, flottere end paa Frederiksberg, idet han f. Eks. nævnte, at i København faar Kommunalbestyrelsesmedlemmerne Honorar. Det er rigtigt; der udbetales de københavnske Borgerrepræsentanter et Honorar af 500 Kr. til hver for det Arbejde, de har, som bestaar i at møde en Gang om Ugen i Forsamlingen og en Gang ugentlig hver i sin Gruppe foruden Udvalgs møder og det Hjemmearbejde, som ellers følger med. Det er en Tilstand, som eksisterer i Kraft af en Lov, der, saa vidt jeg husker, er enstemmigt vedtaget her i Rigsdagen; jeg erindrer i hvert Fald intet om, at det ærede 15de landstingsvagte Medlem paa det Tidspunkt gjorde Indvendinger imod denne Lov, og det er jo finansielt uden nogen som helst Betydning. Det samme gælder Udenlandsrejserne. Jeg ved ikke, hvorledes man paa det Omraade bærer sig ad paa Frederiksberg, men der er fra Tid til anden, de vanskelige Aar fra regnet, foretaget saadanne Udenlandsrejser af københavnske Kommunalbestyrelsesmedlemmer, og jeg har det Indtryk, at det har været ikke blot en god Foranstaltning i og for sig, en lille Opmuntring til nogle Mennesker, der for et ringe Vederlag gør et stort Arbejde Aaret rundt, men at det ogsaa har været af stor Værdi for Kommunen, idet de paagældende paa den Maade har faaet Lejlighed til at se fremmede Forhold og høste Erfaringer og faa Impulser, som kan blive og i mange Tilfælde er blevet til Nytte i den kommunale Virksomhed, de skal udfolde. Jeg tror, at disse Smaating skal vi lade ligge; lidt følger der jo med

i enhver Kommunalbestyrelse: det kan være lidt forskelligt efter Format, men det er jo heller ikke helt ukendt, at man har saadanne Repræsentationsudgifter ude paa Frederiksberg. Jeg erindrer i alt Fald, at jeg har haft den Ære at være til Stede efter Indbydelse ved en festlig Sammenkomst, der blev foranstaltet — ja, det lyder utroligt — af Frederiksberg Kommunalbestyrelse til Ære for den københavnske og som en Tak for det Samarbejde, der paa mange Omraader i begge Parters Interesse havde været udfoldet gennem en Række vanskelige Aar. Jeg synes derfor, at vi skal lade det ligge. Det er smaa Naalestik, som kan returneres, og som finansielt set ikke betyder noget.

Det ærede Medlem var meget tilfreds med de Udtalelser, der blev fremsat ved første Behandling af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), og det er jo atter et Udtryk for frederiksbergsk Nøjsomhed; jeg synes nemlig, at der var al Grund til fra konservativ Side ikke at være tilfreds med den Debat, der blev ført. Dernæst understregede det ærede Medlem en Udtalelse fra hin første Behandling af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds om, at Frederiksbergerne i fremragende Grad var Kunder i København. Jeg sagde den Gang om den Ting, at jeg jo ikke vilde bestride, at en Villaejer paa Frederiksberg ved Lejlighed kan købe et Guldarmaand eller en Pelskaabe til sin Frue paa Østergade eller paa Købmagergade — der er for Resten ikke nogen Grund til, at han skal gøre det, for han kan faa det lige saa godt paa Frederiksberg. Men ogsaa dette er en lille Ting, som er af ringe Betydning, og jeg fremhævede overfor den Betragtning tillige dette, at Frederiksberg er City, er Købstad, er Byen, er Handelsplads for store Omraader, som kommunalt hører ind under København; for Beboerne af Vanløse og Landdistrikterne derude omkring falder det ganske naturligt, at naar de skal til Byen, tager de derhen, hvor de store Butikker ligger dem nærmest, og det er til Frederiksberg. Jeg vil for at være helt sikker spørge det ærede Medlem; som nu drog dette Kundeforhold frem igen, om han ikke tillægger det nogen Betydning, om han vil være ligegyldig overfor, hvis København skulde falde paa i egen Interesse at lægge de Sporvejslinier, som her kommer i Betragtning, udenom Frederiksberg — det kan nemlig godt lade sig gøre, og der kunde være god Mening i det fra Københavns Side. Naar nu Forholdet